

GVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea Legii nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale

Având în vedere scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei Europene transmisă autorităților naționale privind neconformitatea legislației naționale cu prevederile art. 12 alin. (1) din Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), pentru asigurarea unui climat de concurență loială la nivelul lanțurilor de subcontractare în ceea ce privește stabilirea în sarcina contractorului a obligației de răspundere pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului minim, datorate de subcontractant, atât în cadrul raporturilor juridice directe ale prestării unor servicii transnaționale, cât și în cadrul raporturilor juridice directe dintre contractanții și subcontractanții stabiliți pe teritoriul României, este necesară completarea Legii nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, corespunzător.

ținând cont de aplicarea unitară a legislației privind prestările de servicii pe întreg lanțul de subcontractare, atât la nivel național, cât și transnațional, prin introducerea instrumentelor legale prin care se asigură protecția și respectarea drepturilor salariaților în raporturile juridice dintre un contractant și subcontractantul direct al acestuia, indiferent de existența sau inexistența unui element de extraneitate și totodată, faptul că tratamentul juridic diferențiat la nivel transfrontalier față de cel național limitează dezvoltarea raporturilor contractuale externe, generând repercusiuni negative asupra economiei naționale.

luând în considerare că potrivit legislației naționale, un contractant este răspunzător pentru drepturile lucrătorilor detașați numai la nivel transfrontalier, pentru respectarea principiului nediscriminării și proporționalității în cadrul lanțurilor de subcontractare privind libertatea de a presta servicii în România, în situația în care atât contractantul, cât și subcontractantul sunt stabiliți pe teritoriul României se impune, în mod similar, reglementarea răspunderii contractantului la nivel național în ceea ce privește plata drepturilor salariale nete restante aferente salariului brut pe țară garantat în plată, datorate salariaților de către subcontractant.

ținând seama de prevederile art. 27 din Legea nr. 16/2017 în cadrul lanțurilor de subcontractare, contractantul care efectuează detașarea și care are relație cu subcontractatul direct va răspunde în solidar cu acesta sau în locul său pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, astfel această prevedere se aplică numai în cazul în care contractantul este un prestator de servicii transfrontalier și nu este incidentă în situația în care contractantul este un prestator de servicii național. Aplicarea răspunderii în materie de subcontractare numai pentru situațiile transfrontaliere creează un tratament juridic discriminatoriu și descurajând astfel contractanții să încheie contracte de subcontractare cu întreprinderi stabilite în România, încălcând prevederile art. 12 din Directiva 2014/67/UE în ceea ce privește nediscriminarea și proporționalitatea măsurilor.

Întrucât prezentul act normativ reglementează măsuri pentru protejarea și sprijinirea salariaților angajatorilor naționali, care subcontractează servicii, în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale rezultate în cadrul prestării activităților prevăzute în anexa la Legea nr. 16/2017. Astfel este propusă reglementarea în mod nediscriminatoriu și proporțional a răspunderii contractanților naționali în cadrul lanțurilor de subcontractare națională, similar cu răspunderea contractanților în cadrul lanțurilor de subcontractare transfrontalieră.

Având în vedere că aceste elemente vizează un interes public, care constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pentru restabilirea unui regim de concurență loială și asigurarea unui tratament juridic nediferențiat pentru salariații naționali față de cei care prestează servicii transfrontalier, prin reglementarea unor măsuri privind relațiile de muncă în cadrul lanțurilor de subcontractare, pe calea ordonanței de urgență. Neluarea acestor măsuri urgente, cu caracter excepțional, referitoare la angajarea răspunderii patrimoniale a contractantului pentru drepturile lucrătorilor

detașați numai la nivel transfrontalier ar aduce grave prejudicii cu efecte pe termen lung în special asupra drepturilor salariaților și asupra bugetului de stat, în general, care împiedică stabilirea unui regim unitar în materia prestării de servicii și conduce la încălcarea prevederilor art. 12 din Directivă.

luând în considerare că elementele de mai sus se constituie într-o situație de urgență, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - După articolul 27 din Legea nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 27¹, cu următorul cuprins:

”Art. 27¹

(1) În cadrul lanțurilor de subcontractare în care contractantul și subcontractantul sunt stabiliți pe teritoriul României, pentru activitățile prevăzute în anexă, contractantul căruia întreprinderea îi este subcontractant direct răspunde în solidar cu aceasta sau în locul său pentru drepturile salariale nete restante ale salariatului subcontractantului, aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, și/sau contribuțiilor datorate unor fonduri sau instituții comune ale partenerilor sociali.

(2) În situația în care subcontractantul direct nu își execută obligația de plată a salariului prevăzută în contractul individual de muncă, salariatul are dreptul să solicite contractantului plata doar pentru drepturile salariale nete restante aferente salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(3) Subcontractantul are obligația de a plăti salariatului diferența dintre suma primită de către acesta de la contractant și suma aferentă acoperirii integrale a drepturilor salariale convenite, precum și obligația de a reține și plăti impozitul și contribuțiile sociale aferente drepturilor salariale, în condițiile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Răspunderea menționată la alin. (1) se limitează la drepturile salariale convenite salariatului subcontractantului pentru activitatea prestată de acesta în temeiul relației contractuale dintre contractant și subcontractantul direct al acestuia.

(5) Subcontractantul are obligația de a plăti contractantului sumele achitate de acesta potrivit prevederilor alin. (1) și (2).

(6) Contractantul este exonerat de răspunderea prevăzută la alin. (1) și (2) dacă face dovada că a achitat subcontractantului toate obligațiile contractuale scadente, aferente relației contractuale dintre aceștia”.

Art. II - Prevederile art. 27¹ din Legea nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completarea adusă prin prezenta ordonanță de urgență sunt aplicabile relației contractuale dintre contractant și subcontractantul direct, încheiată după încheiată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe .

PRIM – MINISTRU

Nicolae - Ionel Ciucă